

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 450/2010-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2011 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza o sťažnosti Mgr. I. J., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010, za účasti Okresného súdu Žilina, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. I. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Žilina p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010 konal bez zbytočných prietahov.

3. Mgr. I. J. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré mu je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina je p o v i n n ý uhradiť Mgr. I. J. trovy konania v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. K., Ž., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. októbra 2010 doručená s'ťažnosť Mgr. I. J., Ž. (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010.

Zo s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľ doručil okresnému súdu 13. mája 2008 návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu o zaplatenie sumy 85 516 USD (po prepočítaní 75 805,11 €) proti odporcovi v 1. rade – A., s. r. o., odporcovi v 2. rade – MVDr. M. M., a odporcovi v 3. rade Ing. V. B. (ďalej len „odporcovia“). Okresný súd vydal 15. júla 2008 zmenkový platobný rozkaz sp. zn. 20 Zm 5/2008 v prospech s'ťažovateľa. Dňa 4. augusta 2008 podali odporcovia proti označenému zmenkovému platobnému rozkazu námietky, ktoré okresný súd uznesením č. k. 20 Zm 5/2008-11 z 10. septembra 2008 zamietol s odôvodnením, že boli podané oneskorene.

Proti uzneseniu okresného súdu č. k. 20 Zm 5/2008-11 z 10. septembra 2008 podali odporcovia odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 13 Co Zm 1/2009 zo 6. mája 2009 tak, že napadnuté uznesenie zrušil

a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Na okresnom súde je vec v súčasnosti vedená pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010.

Podľa sťažovateľa okresný súd od doručenia uznesenia krajského súdu sp. zn. 13 Co Zm 1/2009 zo 6. mája 2009, t. j. od 15. mája 2009, „neurobil žiaden úkon, ktorý by prispel k ukončeniu stavu právnej neistoty“.

Na tomto základe sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo I. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní pod sp. zn. 20 CbZM/3/2010 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. I. J. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3 000,- € (slovom: tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina povinný I. J. vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina je povinný uhradiť JUDr. J. K., advokátovi trovy konania pred Ústavným súdom vo výške 254,88,- €.“

Ešte pred predbežným prerokovaním si ústavný súd od predsedu okresného súdu vyžiadal vyjadrenie k sťažnosti. Predseda okresného súdu na žiadosť ústavného súdu reagoval prípisom č. 1 SprS 379/2010 z 9. novembra 2010, v ktorom okrem iného uviedol:

«Sťažovateľ nečinnosť súdu vymedzil obdobím od 15. 5. 2009, kedy bolo doručované uznesenie Krajského súdu v Žiline...

Na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 13 Co Zm/1/2009 bola vec zapísaná pod 20 Cb Zm/3/2010 a prvostupňový súd vyrubil odporcom za podaný odpor súdny poplatok. Pri doručovaní uznesenia bolo oznámené skončenie právneho zastupovania odporcov zo strany ich právneho zástupcu a preto súd bol povinný zaslať opätovne uznesenie účastníkom. Po doručení uznesenia bude spis predložený sudcovi na vytýčenie pojednávania. Sťažnosť bola vybavená pod č. k. 1 SprS/48/10 dňa 22. 2. 2010...

Mám za to, že konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu bolo rýchle v súlade s účelom konania a k prieťahom zo strany súdu nedošlo. Mám za to, že aj celková doba konania, osobitne konania po doručení námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu zodpovedá náročnosti sporu, či už hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej. Spor považujem za právne zložitý. V danej veci je okrem zákona č. 191/1950 Zb., potrebné vychádzať z praxe súdov, najmä judikatúry, z ktorej súdy vychádzajú pri svojej rozhodovacej činnosti, osobitne z judikatúry v zmenkových veciach. Sudkyňa si v období od času, keď jej bola predložená vec na vytýčenie pojednávania potrebovala vec podrobne naštudovať, urobiť právny a skutkový rozbor veci a v rámci prípravy pojednávania si zadovážila judikatúru a rozhodnutia súdov v obdobných veciach, najmä rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe. Jedná sa o pomerne zložitý rozbor aj obsiahlu judikatúru, ktorú však z dôvodu nezasahovania do pojednávania a prejedikovania rozhodnutia nemôžem bližšie označiť.

Osobitne potrebujem zdôrazniť skutočnosť, že sudkyňa je zaradená na obchodné oddelenie, kde jej mesačný nápad 34 vecí mesačne, 1 vec v odd. CbZm a 2 veci v oddelení Cbi a zostatok nevybavených vecí predstavuje viac ako 300 vecí. Z uvedeného je zrejmé, že nie je možné každú vec vybaviť obratom a v plnom rozsahu sa venovať spisu ihneď po jeho predložení. Každé vybavenie veci si vyžaduje určitý časový úsek a to aj v súvislosti s čerpaním nariadenej dovolenky počas „justičných prázdnin“, pojednávaním a prípravou iných vecí.

V konaní od 19. 5. 2009 súd vykonal značné množstvo úkonov spojených s doručovaním rozhodnutí a vytvorením procesných podmienok pre nariadenie pojednávania. Po prevedení spisu, po vyrubení súdneho poplatku, po oboznámení sa s vecou v rámci poverenia uložila sudkyňa vyššiemu súdnemu úradníkovi vypracovať právny rozbor veci a zaistiť dostupnú judikatúru. Úkon vykonala približne 1 mesiac po prevzatí spisu. Po splnení úlohy VSÚ v primeranej lehote vec opätovne preštudovala a v konaní vytýčila termín pojednávania. Dovolím si upozorniť, že vzhľadom na administratívny postup a povinnosť vyznačiť každý úkon v registroch súdu v programovom vybavení, považujem lehoty, v ktorých sudkyňa vykonala úkon za primerané. Hoci dané úkony priamo nesmerovali k meritórnemu prejednaniu veci, jedná sa o úkony nevyhnutné pre splnenie povinnosti sudcu, aby sudca mohol rozhodnúť vo veci samej spravidla na jednom

pojednávani, osobitne, ak sa jedná o pojednávanie s koncentračnou zásadou. Zastávam názor, že opačné konanie sudkyne, ktorá by vytýčila pojednávanie bez náležitej prípravy a pojednávanie by muselo byť odročené za účelom zisťovania skutočností, ktoré mohli byť objasnené na prvom pojednávaní, by bolo práve konaním v rozpore s účelom veci, hoci formálne by smerovalo k prejednávaniu a rozhodnutiu veci.

... primárnym účelom ochrany, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky poskytuje v konaní o namietanom porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, je poskytnutie ochrany základnému právu sťažovateľa a nie rozhodovanie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Preto mám za to, že v konaní nedošlo k neodôvodneným prietahom a porušeniu základných práv sťažovateľa a navrhujem sťažnosť neprijat' na ďalšie konanie, prípadne, ak by bola sťažnosť prijatá na ďalšie konania, aby bola odmietnutá. Ak by aj Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Okresný súd Žilina svojim postupom porušil práva sťažovateľa, navrhujem, aby nepriznal finančné zadosťučinenie, pretože prípadné porušenie práva a prípadná intenzita porušenia práva tento nárok neodôvodňujú.»

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 450/2010-12 z 25. novembra 2010 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril, či chce doplniť svoje vyjadrenie k sťažnosti z 9. novembra 2010.

Právny zástupca sťažovateľa a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Vzhľadom na tieto oznámenia ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže dospel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu zotrval na svojom vyjadrení k sťažnosti z 9. novembra 2010. Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na vyjadrenie predsedu okresného súdu okrem iného uviedol:

„Nesúhlasíme s tým, že konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu bolo rýchle a že k prietahom zo strany súdu nedošlo. Spor nepovažujeme za právne zložitý, pričom treba vychádzať zo zásady iura novit curia a nie z úvahy, že súd si musí naštudovať právne predpisy a judikatúru. Navrhovateľ pri zabezpečení svojej pohľadávky formou zmenky vychádzal z tej skutočnosti, že inštitút zmenky, ktorá je formálne riadne vyplnená dôsledne zabezpečí jeho pohľadávku o ktorej v prípade neplatenia rýchlo rozhodne zmenkovým platobným rozkazom. Doteraz neprevedené ani jediné konanie v zmenkovej veci od podania návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu dňa 13. 5. 2008 nebolo spôsobené z jeho strany. Máme za to, že ani jedna okolnosť uvádzaná vo vyjadrení Okresného súdu v Žiline neospravedlňuje prietahy v konaní.“

II.

Zo spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 20 Zm 5/2008) ústavný súd zistil takýto priebeh namietaného konania:

1. Návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu bol okresnému súdu doručený 13. mája 2008.

2. Dňa 25. júna 2008 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku (poplatok bol uhradený 4. júla 2008); v ten istý deň okresný súd vyzval sťažovateľa aj na predloženie potrebného počtu rovnopisov návrhu.

3. Okresný súd zmenkovým platobným rozkazom sp. zn. 20 Zm 5/2008 z 15. júla 2008 uložil odporcom zaplatiť spoločne a nerozdielne sťažovateľovi zmenkovú sumu 85 516 USD so 6 % úrokom z označenej sumy od 12. decembra 2006 do zaplatenia.

4. Dňa 4. augusta 2008 boli okresnému súdu doručené námietky odporcu v 1. rade a odporcu v 3. rade proti zmenkovému platobnému rozkazu sp. zn. 20 Zm 5/2008 z 15. júla 2008.

5. Okresný súd uznesením č. k. 20 Zm 5/2008-11 z 10. septembra 2008 rozhodol o zamietnutí námietok odporcov z dôvodu, že boli podané oneskorene.

6. Odporcovia v 1. a 3. rade doručili 8. októbra 2008 okresnému súdu odvolanie proti jeho uzneseniu z 10. septembra 2008; spis bol krajskému súdu predložený 3. marca 2009.

7. Krajský súd uznesením sp. zn. 13 Co Zm 1/2009 zo 6. mája 2009 rozhodol o zrušení odvolaní napadnutého uznesenia a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie; spis bol okresnému súdu doručený 15. mája 2009.

8. Dňa 18. mája 2009 okresný súd expedoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania.

9. Uznesením sp. zn. 20 Zm 5/2008 z 11. januára 2010 okresný súd uložil odporcom zaplatiť súdny poplatok za podané námietky.

10. Dňa 18. februára 2010 bola vec pridelená do senátu 20 Cb Zm a označená sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010; dňa 9. marca 2010 bol spis predložený zákonnej sudkyňi.

11. Pokynom zákonnej sudkyne z 18. mája 2010 bol spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi pre účely prípravy pojednávania vo veci; vyšší úradník vrátil vec s pripojenými rozhodnutiami zákonnej sudkyňi 12. augusta 2010.

12. Dňa 4. novembra 2010 zákonná sudkyňa nariadila termín pojednávania na 27. január 2011, ktorý bol následne zrušený.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie

stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

1. Predmetom namietaného konania je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa na vydanie zmenkového platobného rozkazu na sumu 85 516 USD. Podľa názoru ústavného súdu nemožno považovať vec sťažovateľa za právne zložitú, pričom doterajší priebeh konania nesignalizuje ani skutkovú zložitost' veci.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010 nezistil žiadne okolnosti, ktoré by mohol pripísať na ťarchu sťažovateľa.

3. V súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu v namietanom konaní ústavný súd považoval za potrebné poukázať na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej zbytočné priedahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08). Rovnako tak môže zapríčiniť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy aj nesprávna činnosť štátneho orgánu (m. m. II. ÚS 33/99).

Vychádzajúc z obsahu spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010 ústavný súd konštatoval, že okresný súd postupoval až do 10. septembra 2008, keď uznesením zamietol námietky odporcov proti zmenkovému platobnému rozkazu z 15. júla 2008 z dôvodu, že boli podané oneskorene, v zásade plynulo.

Z právneho názoru krajského súdu vysloveného v odôvodnení uznesenia sp. zn. 13 Co Zm 1/2009 zo 6. mája 2009, ktorým na základe odvolaní podaných odporcami v prvom a treťom rade rozhodol o zrušení odvolaní napadnutého uznesenia okresného súdu z 10. septembra 2008, ktorým zamietol námietky odporcov proti zmenkovému platobnému rozkazu zo 16. júla 2008 z dôvodu, že boli podané oneskorene, vyplýva, že okresný súd nesprávne aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o doručovaní. Na tomto základe ústavný súd konštatoval, že v dôsledku nesprávnej

aplikácie príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku okresným súdom došlo k predĺženiu namietaného konania, ktoré treba pripísať na ťarchu okresného súdu.

Po vrátení veci na ďalšie konanie krajským súdom (spis bol okresnému súdu doručený 15. mája 2009) okresný súd vo veci síce vykonával nevyhnutné procesné úkony súvisiace s prípravou pojednávania, vrátane právnej analýzy veci. Ústavný súd hodnotí obdobie, v ktorom tieto „prípravné“ úkony okresný súd vykonával (od 15. mája do 4. novembra 2010), ako neprimerane dlhé vzhľadom na predmet namietaného konania a požiadavku na rozhodnutie veci v primeranom čase vyplývajúcu z čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto považuje činnosť okresného súdu v tomto období za nedostatočne efektívnu.

Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol, že nesprávnou a neefektívnou činnosťou okresného súdu došlo v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010 k zbytočným priet'ahom, a teda k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal.

Keďže namietané konanie nebolo ku dňu vydania tohto nálezu ešte právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010 v ďalšom období konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol o tom, že bolo porušené základné právo s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia. Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby

v konaní sp. zn. 20 Cb Zm 3/2010 konal bez zbytočných priet'ahov, nepovažoval vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k názoru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľa priznať mu primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € s poukazom na to, že namietané konanie *„je pre neho psychicky náročné a sťažovateľ sa ocitol sa bez finančných prostriedkov pri poberaní starobného dôchodku v minimálnej výške. Ďalším dôvodom je právna neistota, ktorej musí čeliť už viac ako 2 roky a 5 mesiacov.“*

Pri určení sumy primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým doterajšiu dĺžku namietaného konania a charakter a intenzitu zbytočných priet'ahov, ku ktorým v predmetnej veci došlo, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur) sťažovateľovi primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátom JUDr. J. K. Ústavný súd pri rozhodovaní o úhrade trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2009, ktorá bola 721,40 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2010. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie sťažnosti) podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), a to za každý úkon po 120,23 €, t. j. spolu v sume 240,46 €, čo spolu s režijným paušálom dvakrát po 7,21 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 254,88 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou nález“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2011